

aréna

German Grekov, Jurij Muravickij

NEUVĚŘITELNÉ PŘÍHODY JULIE A NATAŠI

Ďábel je vždy nablízku, samozřejmě jen pokud v něj věříte.

ĎÁBEL JE VŽDY NABLÍZKU,

samozřejmě jen pokud v něj věříte.

German Grekov, Jurij Muravickij

NEUVĚŘITELNÉ PŘÍHODY JULIE A NATAŠI

Premiéra v sobotu 14. června 2014 v 18.30 hodin

Překlad: Naděžda Krejčová

Režie a výběr hudby: Ivan Krejčí

Hudební spolupráce: Ondřej Malý

Scéna a kostýmy: Milan David

Dramaturgie a texty písní: Tomáš Vůjtek

Realizace scénické hudby: beatboxové uskupení Jasani

Inspice: Vojtěch Orenič / **Text sleduje:** Kamila Holoňová

Projekce v představení vznikly ve spolupráci se studenty

Ateliéru intermediálních forem Fakulty umění OU.

OSOBY A OBSAZENÍ:

Julie

Nataša

Chlapec

Metoděj Filipovič Stroljarov

Stín č. 1

Stín č. 2

Stín č. 3

Vyšetřovatel

Policista

Zuzana Truplová

Tereza Dočkalová

/ Pavla Dostálová

Petr Panzenberger

Michal Čapka

Štěpán Kozub j. h.

Ondřej Malý j. h.

Petr Panzenberger

Marek Cisovský

Ondřej Malý j. h.

Jurij Muravickij (1978)

– režisér, dramatik, herec, umělecký ředitel Moskevského festivalu pouličních divadel „Otevřené nebe“, laureát Národní divadelní ceny „Zlatá maska“. Vystudoval herectví na Voroněžské státní akademii a režii v Divadelním institutu Borise Ščukina. Od roku 2013 je uměleckým vedoucím státem nedotovaného divadla „18+“, které sídlí v bývalé továrně na těstoviny v Rostově na Donu. Je pokládán za jednu z vůdčích osobností své generace. German Grekov a Jurij Muravickij patří k oceňovaným ruským divadelníkům, které spojuje snaha dělat současné a mladé divadlo. Oba jsou spjatí se samarským divadlem, kde Grekov dodnes působí a Muravickij zde začínal svou hereckou kariéru, než se rozhodl odejít studovat a režirovat do Moskvy. V roce 2007 společně napsali svou první hru Kasting a o tři roky později se opět autorsky potkali při práci na Neuvěřitelných příhodách Julie a Nataši (2010). Za tento text získali třetí místo v Mezinárodní dramatické soutěži Euroasie 2011.

German Grekov (1972)

– dramatik, režisér, herec. Na Voroněžské státní akademii vystudoval divadelní a filmové herectví. Pracuje jako dramaturg v Samarském akademickém divadle Maxima Gorkého. Od roku 2006 se věnuje psaní divadelních her, kterých už napsal osm. Je držitelem mnoha cen, mimo jiné i zvláštní ceny Za současnou politickou hru (2007).

A photograph of two men sitting in large, dark leather armchairs in a room with a stone wall. The man on the left is wearing a dark jacket and pants, and the man on the right is wearing a dark jacket over a plaid shirt and dark pants. They are both looking towards the camera.

GERMAN GREKOV O JULII A NATAŠE

(Část rozhovoru, který German Grekov poskytl u příležitosti premiéry, kterou sám režíroval. Celý rozhovor najdete zde: aksenija.livejournal.com/239760.html)

Jako režisér adresuji toto představení všem těm, kdo plánují mít děti nebo je už vychovávají. Moje poselství je velmi prosté: místo toho, abyste někde na náměstích vykřikovali: „Nepřeji si, aby moje děti sledovaly a poslouchaly tohle a tohle“, raději za nimi zajděte a zeptejte se jich, co zrovna dělají, co je trápí a zkuste jim i poradit. Když si mi kamarád z dětství stěžuje: „Moje dcera vůbec nečte!“ – nedá mi to, abych se nezeptal: „A kdy ty sis naposledy něco přečetl?“ Takhle ji k četbě nikdy nedonutí. Dítě dělá jen to, co vidí u dospělých, když vidí, že je to baví. Je to jako s dětským publikem. To taky neobelžeš. Jestli je představení zaujalo, budou se koukat dál, jestli ne, tak jsi skončil. Oni každou lež intuitivně vycítí.

Hrdinové hry si jako leitmotiv předávají konstatování: „Doba už je taková“. Ale mně se zdá, že každá doba je bohatá na pokušení a že ďábel mívá různé tváře. Za sovětské éry, byl zcela jistě předsedou oblastního výboru komsomolu. Píšu o tom, co je teď, a východisko vidím jedině v tom, že rodiče a děti se budou rozvíjet společně. Ve hře je jeden moment, ve kterém na tento problém poukazují. Proč cítí Julie takové sympatie ke svému pokušiteli? Protože on jako jediný se zajímá, jak se má a co ji trápí.

JAK SPRÁVNĚ PŘIVOLAT ĎÁBELSKÉ SÍLY

Přivolání ďábla není zdaleka tak jednoduchá záležitost, jak by se nám nezasvěceným mohlo zdát a svého času o tom pojednávala i poměrně obsáhlá literatura. Ďábel byl od nepaměti vždy vítaným pomocníkem, jen se to s ním ale muselo umět. A o tom, jak to s ním uměli naši předkové, nás informuje v jedné ze svých kapitol *Knihy o Faustovi*, kterou v roce 1982 vydalo nakladatelství Mladá fronta. Zde je krátká, ale o to podnětější ukázka:

Obsah Faustových kouzelnických knih se ovšem neomezoval pouze na nauky o vyzvedávání pokladů. V jiných dílech čtenář nalezl i pokyny obecnějšího rázu, třeba o tom, jak vyvolávat duchy a jak je potom přimět k odchodu, doslova „demisi“, dále o tajných znameních „prastaré kabaly a magie“, mohl si také přečíst Faustův testament, základní kouzelnická pravidla, a dokonce i poučení o tom, jaké modlitby je dobré použít před i po „konjuraci“ a tak „sejmout z duše vinu“. Čiperný vydavatel tedy zaručoval docela nepatrné riziko.

Z jiného dochovaného, tentokrát nikoli tištěného, ale jen rukopisného Faustova zaklínadla si lze učinit dost přesný obraz o tom, jak asi takové schůzky s ďáblem mohly vypadat:

„Začíná se pozoruhodné umění, převzaté z vlastního rukopisu doktora Johanna Fausta, kterýmžto on sám zaklínal duchy tak, že mu museli přinést, čeho si žádal, ať to bylo zlato nebo stříbro, poklady malé nebo velké. Tyto mu museli přinášeti a před kruh jim učiněný pokládati, včetně mandrağory a čehokoli podobného a pomyšlení hodného, takto pokračuje je přinutil k cestě, což jsem já, biskup zvaný Albert 4krát vyzkoušel, shledal správným a použil k slávě Boží. I tebe chci z místa naučit, jak si máš počínat a s největší mohoucností duchy vyvolávat tak, aby se ti zjevili, před tvůj kruh se dostavili a tobě dali, čeho si žádáš, ať to jsou poklady i drahé kamení a mandrağora, neboť ti musejí učinit všechno, čeho si žádáš. Ze začátku se třeba budou zdráhat, ale ty opakuj konjuraci s kuráží 1, 2, 3 nebo 4krát a všechno se pak stane.“

Duch se tedy dostaví na základě zaklínací formule.

Z dalšího pramene se dovídáme, jak si počínat posléze. Zejména je třeba vyčkat, až se zjevení řádně prohlásí. Naprosto nestačí, řekne-li pouze: „Zde jsem. Co ode mne chceš, že se mě takto tážeš? Čeho si žádáš?“ Adeptovi kouzelnictví se doporučuje na tyto otázky neodpovídat, ale mluvit dále takto:

„Já, N., dle obrazu božihho stvořený tvor, zaklínám tě při tvé osobě a svatými jmény boha: Tetragrammaton, Adonai, Ağa, Ježíš Kristus, prokaž bohu čest a pověz, kdo jsi!“ Ani řekne-li zjevení: „Jmenuji se tak, jak jsi mě nazval ty“, není mu co věřit. Duchové se totiž rádi přetvařují. Proto je třeba zaklínat ho znovu, třeba opakovaně, jak už nám výše poradil pan biskup Albert.

Otázka vzniku kouzelnických příruček není dodnes beze zbytku zodpovězena. Snadno vysvětlitelné je leda to, že byly připisovány Faustovi; platil totiž v tehdejší době za nejvyhlášenějšího čaroděje. Jinak se zdá, že zmíněné spisky vznikaly postupně z rozličných receptářů, které pořizovali první průkopníci novodobé přírodovědy a lékařství v 15. a 16. století.

... u nás jste v dobré společnosti.

KOMORNÍ SCÉNA ARÉNA, příspěvková organizace

ZB. října 2, 701 85 Moravská Ostrava,

e-mail: info@divadloarena.cz, jsmetuprovas@divadloarena.cz, rezervace@divadloarena.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA.

PROSÍME CHDĚTE VČAS, po zahájení představení není možný přístup do hlediště.

Autorská práva k dramatickému textu a překladu zastupuje Aura-Pont s. r. o.,

Veslařský ostrov 62, 147 00 Praha 4.

*Divadelní inscenace realizujeme za finanční podpory Ministerstva kultury České republiky
a Moravskoslezského kraje.*

*Činnost Komorní scény Aréna, příspěvkové organizace statutárního města Ostrava,
je financována z rozpočtu města Ostravy.*

www.divadloarena.cz

OSTRAVA!!!

MINISTERSTVO
KULTURY

Moravskoslezský
kraj

FULL HD tisk
printo

plakátovací partner